Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 38

verbū deꝰ ⁊ homo caro: quid est aliud ṽbū factū
est caro: nisi q̇ deus erat factꝰ est hō? Ac ꝑ h̄ q̇ erat
dei filiꝰ factus ē homīs filiꝰ. Assūptiōe inferioris
nō versione potioris. Accipiēdo ipse qꝺ non erat
nō āmittendo qꝺ erat. Nam quō in regula fidei
cōfiteremur credere nos in filiū dei q̇ natꝰ est ex
virgine maria: si nō filius dei sed filiꝰ hoīs natus
est ex virgine maria? Quis em̄ xp̄ianus neget ex
illa femina filiū hoīs natū? sed tm̄ deū hoīem fa-
ctū: ⁊ ita hoīem deū factū? Deꝰ em̄ erat ṽbū: ⁊ ver
bum caro factū ē. Confitēdū ē igiť eū q̇ filiꝰ dei
erat vt de virgine maria nasceret̄: assūpta forma
serui filiū hoīs factū: qꝺ erat manentē: quod non
erat assumentē. Ecce incipiētē quo minor ē p̄re: ⁊
semꝑ manentē in eo quo vnum sunt ip̄e et pater.
Nā si ille q̇ semꝑ est dei filiꝰ nō ē ip̄e factꝰ hoīs fi-
Phil. 2. lius: quō de illo dicit ap̄lus: Qui cū in forma dei
esset nō rapinā arbitratꝰ est esse se eq̄lē deo: sed se-
metip̄m exinaniuit formā serui accipiēs: in silitu-
dinē hoīm factus ⁊ habitu inuētus vt hō? Neqꝫ
em̄ alius sed ip̄e in forma dei eq̄lis patri q̇ ē vtiqꝫ
vnigenitꝰ dei filiꝰ semetip̄m exinaniuit: in silitu-
dinē hoīm factus. Nec aliꝰ sed idem ip̄e in forma
dei eq̄lis patri: Hūiliauit nō aliū sed semetip̄ꝫ fa
ctus obediēs ad mortē: mortē aūt crucis. Qꝺ to-
tū nō fecit dei filiꝰ: nisi in ea forma q̄ ē hoīs. Itez
si ille q̇ sp̄ ē dei filiꝰ nō ē ip̄e factus hoīs filiꝰ: quō
Roma. 1. dicit ap̄ls ad romanos: Segregatꝰ in euāgelium
dei qꝺ ante ꝓmiserat ꝑ ꝓphas suos in scripturis sa
ctis de filio suo q̇ factꝰ ē ei ex semīe dauid ꝭm car-
nē? Ecce filiꝰ dei qꝺ vtiqꝫ sp̄ erat: factꝰ ē ex semine
dauid ꝭm carnē qꝺ nō erat. Itē si ille q̇ ē dei filiꝰ
nō ē ip̄e factꝰ filiꝰ hoīs: quō misit deus filiū suum
factū ex muliere? Quo nomīe ꝭm hebreā linguaz
nō virgineū decus negat̄: sed femineꝰ sexus ostē-
dit̄. Quis em̄ a patre est missus nisi vnigenitꝰ dei
filius? Quomō ergo ex muliere factus: nisi quia
idem ip̄e q̇ erat apud patrē dei filius missus factꝰ
est homīs filius? De patre natus sine tempis die:
de matre natus hodie. Ita em̄ diem quē creauit
in quo crearet̄ elegit: sicut factꝰ ē de matre quam
fecit. Nā ⁊ ip̄e dies a q̇ deinceps incrementū lucis
accipit dies opꝰ xp̄i significat: in q̇ interior hō no-
ster renouat̄ de die in diē. Eterno quippe creato-
ri in tempore creato ille dies debuit esse natalis:
cui creatura cōgrueret tp̄alis: cui honor ⁊ imperi-
um ꝑ infinita secula seculoꝝ amen.

Itē sermo beati Augustini episco-pi vnde supra.

Joh. 1. In principio erat verbū: ⁊ verbum erat
apud deū: ⁊ deus erat verbū. Qui in p̄n
cipio erat intra se: concludit omne p̄nci
piū. Ex matre vero initiū sumpsit: sic
Esa. 7. legimus ꝑ esaiā: Ecce virgo in vtero accipiet ⁊ pa
riet filiū ⁊ vocabit̄ nomen eius emanuel: qꝺ ē in-
terp̄tatū nobiscū deꝰ: id est latens in humana fra
gilitate maiestas: sicut in iohāne euangelista legi
Joh. 1. mus: Et verbum caro factum est ⁊ habitauit ī no
bis: id est in fragilitate corꝑis nostri. Item de ma
Ezec. 44. rie virginis generatiōe: Et porta erat clausa ⁊ nō
est aperta. Tanq̄ si interrogaretur cur apta non
Ibidem. esset: adiecit: Quia dn̄s transiuit per eam. Porta
clausa id est signaculum pudoris: immaculate car
nis integritas. Non em̄ est violata partu que ma
gis est sanctificata conceptu. Item de christi ge-

mina dei hominisqꝫ substantia. Et erunt inquit Gene. 2.
dua in carne vna: id ē deus et homo vnus xp̄us.
Qꝺ ap̄lus de xp̄o ⁊ ecclesia: id ē de xp̄i corpore pre
cepit intelligi: sicut ait: Et erunt duo ī carne vna: Eph. 5.
ego aūt dico in xp̄o ⁊ in ecclesia: Quod aperte ex-
posuit ad romanos: Patres nostri ex quibꝰ xp̄s Roma. 9.
ꝭm carnē. asseruit hominis: Consequenter asserit
ꝓprietatem dei dicēs: Qui est suꝑ omnia deus be
nedictus in secula. Tam ꝑfecta hic filij eminētia
declarat̄: vt dici de patre maiora nō possint. Nā
si initiū haberet non esset suꝑ omnia: sed inť om-
nia que ꝓ condictiōe facture intra initiū continē
tur. Sed xp̄s qui equalis est patri: nulla tempis:
nulla etatis lege concludit̄. Euidēter ⁊ ad philip
penses ap̄ls duas xp̄i natiuitates ⁊ duas substā-
tias p̄dicat dicēs: Qui cū in forma dei esset: formā Phil. 2.
serui accepit. Quibꝫ regul' plena sunt volumīa no
ui ⁊ veteris testamēti. Similiter ⁊ iob p̄dicat exi
mius ꝓphaꝝ: Et in carne mea videbo deū. Qꝺ de Job. 19.
illo tempe ꝓphetauit qn̄ xp̄i deitas habitu nostre
carnis induta est. Quia ergo vt p̄fati sumus: ver-
bum caro factū est: ⁊ duos esse constat hominē et
deum in carne vna: modo homo loquit̄ patri: mō
deus: mō visibilis ex matre: modo inuisibilis ex
patre. Da verba hominis. Ip̄e in euangelio dicit:
Filius hominis nō habet vbi caput suū reclinet. Matt. 8.
Ostendat hic pauꝑ filius homīs diuitias suas in
gloria diuinitatis: Om̄ia inquit que pater habet Joh. 16.
mea sunt: dū dicit om̄ia nihil hic reliquit qꝺ mi-
nus haberet a patre. Om̄ia id est vnius deitatis
potentiā: substantiā: maiestatē. Quis eū minorez
dicere nō tremiscat: qui se patre generaliter et ꝑ
om̄ia veridicus testis exequat̄: sicut de eo euāge-
lista ꝓnunciat: Ideo volebāt eū iudei interfice-
re quia patrē suū dicebat deuz: equalē se faciens
deo. Et ad philipenses: Nō rapinā arbitratus est
esse se equalē deo: id est equalitatē diuinitatis, quā
rebellis angelus assumere voluit per rapinā: xp̄s
possedit ꝑ naturā. Ergo credas ei: cum se in hoīs
substantia ꝓfitetur equalem. Loquat̄ filius ho-
minis: Pater inquit maior me est. Loquat̄ filiꝰ Joh. 14.
dei: Ego ⁊ pater vnū sumus: Quasi hō esurit: q̄si Joh. 10.
deus quinqꝫ milia esurientiū quinqꝫ panibꝰ ob-
sequio creature sue exsatiat. Quasi homo in cruce
pendet: quasi deus paradisū de cruce latronē ge-
stis ꝑ omnē mundū loquētibus ītroducit dicēs:
Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso. Luc. 23.
Quo tempe corpus dn̄i in tumulo fuit: anima in
inferno: diuinitas in paradiso: in celo ⁊ vbiqꝫ in-
tra se omnia suꝑeminens sue maiestatis immēsi-
tate cōplectens. Scd̄m hominē minor dicit̄ qn̄
cōprehendit̄. flagellat̄: crucifigit̄: moritur: sepe-
litur. Scd̄m deum ꝑ virtutē resurrectionis in ce
lestia sublimat̄. Quasi homo suscepta morte: qua
si deus suꝑ mortem. Scd̄m hanc regulam modo
pauꝑ est: modo diues: mō minor: mō equalis: mō
dn̄s: mō seruus. Tunc ergo minor credat̄ patre:
qn̄ angeloꝝ conditor paulominus ab angelis mi
norat̄: sicut in octauo psalmo legimus: Minora
sti eum paulominus ab āgelis. Tunc ergo patre
minor dicatur: qn̄ serui formā suscepisse ꝑscribit̄:
qn̄ etiā matre iunior inuenit̄: qn̄ ip̄e de se in vice-
simoꝑmo psalmo dicit: Foderūt manus meas et
pedes meos: dinumerauerūt oīa ossa mea. Qꝺ aū
tē minor patre ꝭm carnē ⁊ ꝭm hoīem nūcupet̄ in-
numeris scripturaꝝ testimonijs declarat̄. De eiꝰ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0038
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG